

စွန့်ကြဲခဲ့ရသော
ခေါင်းတစ်လုံးနှင့်

အမဲလိုက်ဝတ္ထုတိုများ

မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)

မုဆိုး နှင့် ထိုဂဏ်နေ့.

မုဆိုးနှင့် ထိုတစ်နေ့

ယာခင်းအစပ်မှ ကိုက် ၁၀၀ လောက် လျှောက်လိုက်သည် နှင့် တောစပ်ကိုရောက် လာပြီဖြစ်သည် ။ တောစပ်တွင် စိန်နားပန်ချုံ၊ ကြောင်ပန်းရွက်ချုံများက ထူထပ်စွာပေါက်နေသည် ။ အသွားအလာနည်းသောကြောင့် လူသွားလမ်းလည်း မရှိ။ မုဆိုးသုံးယောက် ဘယ်နေရာကနေစပြီး တောထဲကိုတိုးရမည်ကို နေရာရှာကြရင်း တစ်နေရာတွင် တစ်ပေခန့်လောက်သာကျယ်သော စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည် ။ စောဂျိမ်းက -

"ဒီစမ်းချောင်းအတိုင်း တက်ကြရအောင်ကွာ"

စောဂျိမ်းက ရှေ့ကနေသွားပြီး တင်ဝင်းနှင့်ကျော်စိုးက နောက်ကနေ တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်လာကြသည် ။ ရေစပ်စပ်ရှိသော စမ်းချောင်းကလေးအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြပြီး ကိုက် ၅၀ လောက်ရောက်သည် နှင့် ဝဲဘက်ရှိ အပင်ရှင်းသော တောအုပ်ထဲကို ဝင်လာခဲ့ကြသည် ။

တိတ်ဆိတ်နေသည် ။ ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ရေစီးသံသဲ့သဲ့ကိုတော့ ကြားနေရသည် ။ တောင်ကြောကလေးအတိုင်း မသိမသာမြင့်တက်နေသော လမ်းကိုရွေးကာ သုံးယောက်သား ဆက်လျှောက်လာကြသည် ။

ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဝါးရုံတောကြီးက ဆီးကာထားသလို မြင်လိုက်ကြရသည် ။

"ဘို .. ဘို .. ဘို"

"ဘို .. ဘို .. ဘို"

စောဂျိမ်းက ရှေ့ကနေသွားနေရင်း

"ငှက်အော်သံကွ၊ ဘာငှက်လဲသိလား"

ကျော်စိုးက

"ဖိုးခေါင်ငှက်ဗျ၊ ဝါးရုံထဲကလာတဲ့ အသံ"

"အေး ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဖိုးခေါင်ငှက်အသံ"

တင်ဝင်းက -

"စောဂျိမ်း ကျွန်တော်တို့ ဒီတစ်ခါ တောတက်တာတစ်ခုသတိထားမိသလား"

"ဘာကိုလဲကွ"

"အကောင်ကြီးမပြောနဲ့ အသေးအမွှား ရှဉ့်တို့၊ တောကြက်တို့၊ ယုန်တို့ တောင် မတွေ့မိသေးဘူး"

"အေးကွ ဟုတ်တယ်။ ကျော်စိုးက ဒီဒေသရဲ့ အစဉ်အလာတွေကို လုပ်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား"

"လုပ်ခဲ့တယ်၊ ရွာသားတွေပြောတဲ့ အတိုင်း ယာခင်းအစပ်က ကညင်ပင်အောက်မှာ လက်ဖက်တစ်ပွဲတင်ထားခဲ့တယ်။ တောကောင်ရရင်လည်း အဖျားအနားပေးဖို့ ကတိပေးခဲ့ပါတယ်"

"အေးအေး ဒါဆိုလဲပြီးရော၊ ဒေသတစ်ခုနဲ့ တစ်ခုက မတူကြတော့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေကိုတော့ လုပ်ပေးမှ ကွ။ တောကောင်ရတာ မရတာကတော့ တို့ ကံပေါ့ကွာ"

ဝါးရုံတောကြီးက မှောင်နေအောင်စိပ်နေသည် ။ တချို့နေရာများ တွင် နေပြောက်ပင်မထိုး။ ဝါးနက်တို့ မျှင်ဝါးတို့ မျှသာ

ပေါက်နေသောကြောင့်သာလျှင် တော်တော့သည် ။ ကြခတ်ဝါးဆိုလျှင် တိုးဝင်ဖို့ တောင်မလွယ်။ ဝါးရုံတောလွန်ပြီးနောက် တစ်ပေခန့်ကျယ် သော စမ်းချောင်းကလေးကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည် ။

စောဂျိမ်းက ခဏရပ်လိုက်ကာ

"ဟေ့ ကျော်စိုးနဲ့ တင်ဝင်း၊ ဒီစမ်းချောင်းကလေးက စောစောက တို့ ဖြတ်လျှောက်လာတဲ့ စမ်းချောင်းဖြစ်ရမယ်ကွ။ ကွေ့ပြီးစီးလာလို့ တို့ နှစ် ခါထပ်တွေ့တာဖြစ်ရမယ်"

ကျော်စိုးက

"ဟုတ်တယ်စောဂျိမ်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မိုးရွာတော့ အရင်စီးနေကျလမ်းကြောင်းအတိုင်း စီးလာတဲ့ စမ်းချောင်းပဲဖြစ်ရမယ်။ တောင်ကြောက မညီတော့ ကွေ့ဝိုက်ပြီး စီးလာတာဖြစ်မယ်"

"အဲဒီတော့ ဒီစမ်းချောင်းအတိုင်း တစ်နေရာမှာ စောင့်ရင် တောကောင်တစ်ကောင်မဟုတ်တစ်ကောင် ရနိုင်တာပေါ့ စောဂျိမ်းရဲ့ "

"ကျော်စိုး မင်းတော် လာပြီ။ ရှေ့နေလုပ်မစားနဲ့ တော့ မုဆိုးပဲလုပ်စားတော့"

ကျော်စိုးက ရယ်သည် ။

စောဂျိမ်းနဲ့ အတူတွဲကာ ဝါသနာအလျောက် မုဆိုးလုပ်နေတော့ တော၏ အထာ ဓလေ့စရိုက်ကို ကျော်စိုးလည်း ကျွမ်းနေပြီဟု ဆိုလျှင် လွန်အံ့မထင်။ စောဂျိမ်းက

"တို့ သုံးယောက် ဒီစမ်းချောင်းကလေးအတိုင်း အပေါ်ကိုဆက်တက်ကြမယ်။ တစ်နေရာရောက်ရင်နားမယ်။ နားမယ့် နေရာက တို့ တောကောင်ရမယ့်နေရာ ဖြစ်စေရမယ်"

ငြိမ်နေသော တင်ဝင်းက -

"အိုကေ စောဂျိမ်း"

စမ်းချောင်းကလေးအတိုင်း မုဆိုးသုံးယောက် အပေါ်ကိုဆန်တက်လာကြသည်။ ။ စမ်းချောင်းကလေးက တသွင်သွင်စီးနေသလို သားကောင်ရှာနေသော မုဆိုးသုံးယောက်မှာ သားကောင်မတွေ့သောကြောင့် စိတ်ထဲမှာ ဘဝင်မကျဖြစ်နေကြသည်။ ။

ဒီနယ်ဒီတောဒီတောင်သည် သားကောင်ပေါသော နေရာဖြစ်သည်။ ။ ယုတ်စွအဆုံး တောကြက်ကလေး၊ ယုန်ကလေးတစ်ကောင်တစ်မီးတောင် ဖြတ်ပြေးတာမတွေ့ရ။ သို့ဆိုလျှင်

စောဂျိမ်းက ပြေပြေလျော့လျော့ကလေးရှိသော ကုန်းကြောကလေးအတိုင်းတက်လာရင်း တစ်နေရာတွင် ရပ်လိုက်သည်။ ။ ကျော်စိုးနှင့်တင်ဝင်းကိုလည်း လက်နှင့်အချက်ပြလိုက်ကာ လေသံတိုးတိုးဖြင့်

"ဘာသံကြားလဲ"

ကျော်စိုးနှင့်တင်ဝင်းက ငြိမ်၍ ရပ်နေလိုက်ပြီးမှ ကျော်စိုးက-

"တအိအိနဲ့ ကလေးငိုသံလိုမျိုးကြားတယ်"

"တောထဲမှာ ကလေးငိုသံကြားတယ်ဆိုတော့ ..."

"စောဂျိမ်း တောဝက်အုပ်နီးနေပြီထင်တယ်"

စောဂျိမ်းကပြုံးသည်။ ။ စမ်းချောင်းကလေး၏ တစ်နေရာသို့အရောက်တွင် ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ အစီအရီနှင့် ထိုကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များကို ကွေ့ကာပတ်ကာ စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းကလေး ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် စိန်နားပန်ချုံ၊ ကြောင်ပန်းရွက်ချုံများ

က တောကောင်များ ခိုအောင်းနိုင်လောက်အောင် ဝန်းရံလျက်။

စောဂျိမ်းက ကျော်စိုးနှင့်တင်ဝင်းကိုလှည့်ကြည့်ကာ မျက်ရိပ်မျက်ခြည်ပြလိုက်သည်။ ။ စမ်းချောင်းဘေးရှိ နှစ်ပေခန့်အမြင့်ရှိသော ကျောက်တုံးကလေးများ အနောက်တွင် ဝပ်၍ နေရာယူလိုက်ကြသည်။ ။

တစ်ဖက်စိန်နားပန်ချုံနှင့် ကြောင်ပန်းရွက်ချုံများ အနောက်မှ

"အိ .. အိ .. အိ .. အိ"

"အိ .. အိ .. အိ .. အိ"

မုဆိုးသုံးယောက် ကျောက်တုံးများ နောက်တွင် ဝပ်ကာ ချုံများ ဆီသို့ မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေကြသည်။ ။

ချုံများ အနောက်မှ တလှုပ်လှုပ်နှင့်မြင်နေရတာ တအိအိအသံများကို ကြားနေရဆဲ။ တအိအိအသံများ နှင့်အတူ ချုံများက လှုပ်ရှားလာကာ ညိုတိုတိုအရောင်နှင့် ခေါင်းကြီးထွက်လာသည်။ ။ ခေါင်းကြီးထွက်လာပြီးနောက် ခေါင်းကြီးက တရှူးရှူးနှာမှုတ်ကာ ဟိုသည် လှမ်းကြည့်ရင်း တစ်လှမ်းချင်းထွက်လာသည်။ ။

အချိန်ခန့်မှန်းခြေ ငါးဆယ်ခန့်လောက်ရှိသော တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်။ သူ့နောက်တွင် ဝက်ပေါက်ကလေးလေးကောင်မှာ တအိအိနှင့် အော်မြည်ကာ စမ်းချောင်းကလေးဆီသို့ တဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာနေသည်။ ။

ကျောက်တုံးများ အကွယ်မှ စောဂျိမ်းတို့ သုံးယောက် မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေဆဲ။

စမ်းချောင်းထဲတွင် ဝက်မကြီးနှင့်ဝက်ကလေးများက အေးဆေးစွာ ရေသောက်နေသည်။ ။ မုဆိုးသုံးယောက်က ထိုမြင်ကွင်းကို

အေးဆေးစွာကြည့်နေသည် ။ တောဝက်သားမစားရတာကြာပြီဟု ပြောသော တင်ဝင်းတစ်ယောက်တည်း ဝက်မကြီးကို သေနတ်နှင့်မချိန်မိဘဲ မြင်ကွင်းကိုအေးဆေးစွာပင် ကြည့်နေသည် ။ စောဂျိမ်းက ကျော်စိုးကိုကြည့်ကာ တင်ဝင်းဘက်သို့ မေးငေါ့ပြလိုက်သည် ။ တင်ဝင်းက ရေသောက်နေသော ဝက်သားအမိတစ်တွေကို ငေးနေဆဲ။

ဝက်မကြီးနှင့် ဝက်ကလေးများက စိန်နားပန်ချုံအတွင်းဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည် ။ စောဂျိမ်းက -

"တင်ဝင်း ဘယ်လိုလဲကွ၊ တောဝက်သား မစားရတာကြာဆို"

"စောဂျိမ်းရယ် ကလေးတွေနဲ့ ဆိုတော့ သနားလို့ ပါ၊ ဝက်မကြီးကိုပစ်ရင် အပိုင်ပဲဆိုတာ သိပါတယ်"

"မုဆိုးဆိုပေမယ့် သားကောင်တွေတိုင်းပစ်ရတာ မဟုတ်ဘူး ။ ဇီးရှိတဲ့ သားကောင်ဆိုရင် ပိုသတိထားရတယ်။ ရှောင်ရတယ်။ မုဆိုးစည်းပေါ့ကွာ"

"သဘောပေါက်ပါတယ် စောဂျိမ်း"

"ကဲ တို့ ရှေ့ကို နည်းနည်းတက်လိုက်ရအောင်။ လေကအပေါ်က အောက်ကိုစုန်နေတော့ တို့ အတွက်အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပေါ့"

မုဆိုးသုံးယောက် စမ်းချောင်းကလေးအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြသည် ။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ တောသရက်ပင်ကြီးပေါ်မှ မျောက်တစ်အုပ်က စောဂျိမ်းတို့ အဖွဲ့ကို မြင်လိုက်ကြသောကြောင့် ကွီကွီကွကွနှင့်အော်ကာ တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ကူး၍ သစ်ရွက်သစ်ခက်များ အကြားတွင် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည် ။ စောဂျိမ်းတို့ အဖွဲ့က စမ်းချောင်းကလေးဘေးရှိ သဲပြင်ပေါ်မှ ခြေသံမကြားအောင် လျှောက်လာကြသည် ။ တစ်

နေရာအရောက်တွင် -

"ဝီ .. ဝီ .. ဝီ .. ဝီ"

ကောင်းကင်မှ ကြားရသော အသံဖြစ်သည် ။ ကျော်စိုးကအပေါ်ကို
မော့ကြည့်ကာ

"စောဂျိမ်း ဘာသံလဲ"

"ခပ်ဝေးဝေးက လေယာဉ်ပျံအသံနဲ့ မတူဘူးလား"

"တူတယ်"

"အဲဒါ အောင်လောင်ငှက်အော်သံကွ။ အဲဒီငှက်သားက စားလို့ မ
ကောင်းဘူး။ ပွစိစိနဲ့ ငှက်ကတော့အကြီးကြီးပဲ။ တစ်ကောင်ကို သုံးလေး
ပိဿာလောက်ရှိတယ်"

ကျွေ့ပိုက်ကာစီးနေသော စမ်းချောင်းကျွေ့ကလေးအရောက်တွင်
စောဂျိမ်းက နောက်သို့လှည့်၍ လက်ပြလိုက်သည် ။ မုဆိုးသုံးယောက်က
လဲကျနေသော သစ်ခြောက်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် နေရာယူလိုက်ကြ
သည် ။ စောဂျိမ်းက တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည် ။

ပိစပ်ချုံတစ်ချုံအတွင်းမှ ခေါင်းကြီးထွက်ကာ တရှူးရှူးနှင့်နှာမှုတ်
နေသော ဆတ်ကြီးတစ်ကောင်။ လေထဲတွင် ရန်သူ၏ အနံ့ကိုခံရင်း။ စိ
တ်ချလောက်မှ ပိစပ်ချုံအတွင်းမှ ကိုယ်လုံးကြီးထွက်လာသည် ။ ထွက်
လာပြီးမှ ချုံထဲကိုပြန်ဝင်သွားပြန်သည် ။

ခဏအကြာတွင် ပြန်ထွက် လာပြီး ခေါင်းငုံ့ကာ ရှေ့ကိုတိုးလိုက် ခေါ
င်းကနောက်ကိုလှည့်လိုက်နှင့် တစ်ခုခုကိုလုပ်နေသည် ။

အကွာအဝေးက ကိုက်ငါးဆယ်လောက်သာရှိသည် ။ ပစ်ကွင်းက

ကောင်းသည် ။ စောဂျိမ်းရော ကျော်စိုးပါ လက်စွဲတော်သေနတ်များ ၏
မောင်းထိန်းခလုတ်များကို ကျိတ်၍ ဖွင့်လိုက်သည် ။ ဆတ်ကြီးက ရှေ့
ကိုတိုးလိုက်၊ နောက်လှည့်လိုက်၊ ခေါင်းငုံ့လိုက်လုပ်နေရာမှ စမ်းချောင်း
နားသို့အရောက်တွင် ခေါင်းမော့ကာ နှာမူတ်လျက်
ရန်သူအနံ့ကိုခံလိုက်ပြန်သည် ။ သံသယကင်းမှ ဆတ်ပေါက်ကလေးကို
ခေါင်းနှင့်ထိုး၍ စမ်းချောင်းကလေးဆီသို့ တွန်းပို့ လိုက်လေသည် ။ ပြီးမှ
ဆတ်သားအမိနှစ်ကောင် ရေကိုအငမ်းမရ သောက်နေကြသည် ။

စောဂျိမ်းရော ကျော်စိုးပါ သေနတ်ကိုယ်စီကိုင်၍ ငြိမ်နေကြသည် ။
ဆတ်သားအမိနှစ်ကောင်က အန္တရာယ်ကင်းစွာနှင့် ရေကိုအေးအေးဆေး
ဆေးသောက်ပြီးမှ မြက်တောအတွင်းသို့ တရွေ့ရွေ့တိုးဝင်သွားကာ ထိုမှ
တစ်ဆင့် ပိစပ်ချုံများ အတွင်းတိုးဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်
။ မုဆိုးသုံးယောက်မှာ သားကောင်ကိုသိပ်ပစ်ချင်နေကာမှ မပစ်သင့်မပ
စ်ထိုက်တာတွေကို တွေ့နေရသောကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျသွားကြသည် ။

စမ်းချောင်းကလေးစီးလာရာဘက်မှ လေကတဖြူးဖြူးတိုက်လာသ
ည် ။ မုဆိုးသုံးယောက် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် သစ်ခြောက်ပင်ဘေးမှ
ထလိုက်ကြသည် ။ ရွက်ခြောက်များက လေနှင့်အတူ မုဆိုးသုံးယောက်
ကို ကလူကျီစယ်ပြုကာ လွင့်မျောသွားကြသည် ။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ယံက ကြားလိုက်ရသောအသံ-

"ဝီ .. ဝီ .. ဝီ .. ဝီ"

"ဝီ .. ဝီ .. ဝီ .. ဝီ"

စောဂျိမ်းက-

"မထူးတော့ပါဘူးကွာ။ ဒီနေ့တော့ တို့ ကံမှ မကောင်းတာ"ဟု ဆို

ကာ သူလက်စွဲတော် တူမီးသေနတ်ကြီးကို အပေါ်သို့ထိုးချိန်လိုက်သည်။ ။
သစ်ပင်များ ပေါ်က ဖြတ်၍ ပျံလာသော ငှက်သုံးလေးကောင်-

"ဝီ .. ဝီ .. ဝီ .. ဝီ"

"ဝီ .. ဝီ .. ဝီ .. ဝီ"

"ဒိန်း"

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ ကောင်းကင်ယံထက်မှ ငှက်သုံးကောင် ကိုးရိုးကားရား ပြုတ်ကျလာသည်။ ။

"ကဲ ဒီနေ့တော့ တို့ နဲ့ ထိုက်တာ ဒါတွေပဲရှိတော့တယ်ကွ။ တို့ ကသနားတတ်တဲ့ မုဆိုးတွေဆိုတော့ ဒီတစ်ခါအောင်လောင်ငှက်သားနဲ့ ပဲ တင်းတိမ်လိုက်ကြတာပေါ့။ ပြုတ်ကြော်ကြော်ပြီး ကျော်စိုးမြို့ကယူလာတဲ့ ဝီစကီအရက်ကလေးနဲ့ မြည်းလိုက်ကြတာပေါ့"

မုဆိုးသုံးယောက် ငှက်သုံးကောင်ကိုကောက်ကာ လေးကွေးစွာနှင့် ပြန်လာခဲ့ကြတော့သည်။ ။

မုဆိုးဆိုပေမယ့် ကြင်နာတတ်တဲ့ အသည်း ရှိတတ်ကြပါသည်။ ။

លង្វែងរុករានៈខ្សែប្រាំបួន

ស្វែងរករុករានៈស្រែ

လင်းယုန်သားဆီပြန်နှင့် မြွေဟောက်သားကြော်

"ကျော်စိုးတို့ တင်ဝင်းတို့ ကြည့်လုပ်စမ်းပါဦးကွာ"

ကျော်စိုးနှင့်တင်ဝင်းက အထုပ်အပိုးများ လွယ်ကာ တက်လာရုံပဲရှိသေးသည်။ စောဂျိမ်းပြောလိုက်သောစကားကြောင့် ကျော်စိုးက-

"စောဂျိမ်းဘာလဲဗျ။ ခရီးရောက်မဆိုက်"

"ဒီလိုကွ မင်းတို့ နဲ့ ငါချိန်းထားတာက မရမ်းမြောင်တောထဲမှာ ပြောင်သင်းကွဲတစ်ကောင်တွေ့လို့ သတင်းပေးတဲ့ လူက လာပေးတော့ ပြောင်ပစ်ဖို့ မင်းတို့ ကိုချိန်းလိုက်တာ။ အခုတော့ ကိုမြဒေါင်းက သူ့တောင်ယာထဲမှာ ကြက်တူရွေးတွေ သောင်းကျန်းလွန်းအားကြီးလို့ ပစ်ပေးပါလို့ ရှိခိုးဦးတင်လာတောင်းပန်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် မုဆိုးကို ကြက်တူရွေးလာပစ်ခိုင်းလို့ ကြည့်လုပ်ကြပါဦးလို့ ပြောတာကွ"

တင်ဝင်းက အထုပ်အပိုးများကို ချလိုက်ကာ-

"ဒါကတော့ စောဂျိမ်းရယ်၊ ကိုမြဒေါင်းတို့ ကျွန်တော်တို့ က မိတ်ဆွေရင်းချာတွေပဲဟာ။ အကူအညီတောင်းစရာဆိုလို့ ကျွန်တော်တို့ ပဲရှိတာ။ သူ့မှာ အတော်အခက်ခဲတွေ့လို့ နေမှာ ပေါ့။ ကူညီလိုက်ပါ စောဂျိမ်းရယ်"

စောဂျိမ်းက-

"အေးကွ ... မုဆိုးကို လာပြီး ကြက်တူရွေးလာပစ်ခိုင်းနေတယ်။ စဉ်းစားကြည့်ရင် မုဆိုးသိက္ခာကျတယ်ကွ"

"ဪ စောဂျိမ်းရယ် ရင်းနှီးလို့ အကူအညီတောင်းတာပဲဟာ။ လုပ်

ပေးလိုက်ပါ။"

"ငါ့မှာ က တူမီးပဲရှိတာ"

"ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ နှစ်လုံးပြုပါလာတယ်လေ"

"အေး ... ဒါဆိုရင်ဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ ခဏနားပြီး သွားကြရအောင်"

"ကောင်းပြီလေ"

ကိုမြဒေါင်းတို့ တောင်ယာက ရွာထဲကနေ တစ်နာရီကျော်လောက် လျှောက်မှ ရောက်သည်။ တောင်ယာကိုမရောက်မီ ယာနှင့်မနီးမဝေးတွင် တဲတစ်လုံးရှိသည်။ တဲနားကိုရောက်တော့ စောဂျိမ်းက-

"ဗျို့ ... ကိုမြဒေါင်း ... ကိုမြဒေါင်း"

"ဗျာ .. လာပြီ ... လာပြီ"

တဲအတွင်းမှ မည်းမည်းပုပုလူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။ စောဂျိမ်းတို့ ကိုမြင်တော့ အံ့သြသွားသည်။

"ဟာ- စောဂျိမ်း"

"ခင်ဗျား အံ့သြသွားလား"

"အံ့လည်း အံ့သြတယ်။ ဝမ်းလည်း သာသွားတယ်"

"ခင်ဗျား ကံကောင်းတယ်လို့ မှတ်။ ဒီမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေက ဒီနေ့ရောက်လာတယ်။ သူတို့ လည်း မုဆိုးတွေပဲ။ သူတို့ မှာ နှစ်လုံးပြုပါလာတယ်။ အတော်ပဲ ကျွန်တော့်တူမီးကြီးနဲ့ က အဆင်မပြေဘူး"

"ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာတို့ ရယ်။ ကျွန်တော့်မှာ နေ့မအိပ်ရ၊ ညမအိပ်ရနဲ့ တော်တော်ဒုက္ခတွေ့နေတယ်။ စောစောကပဲ ကြက်တူရွေးတစ်အုပ်ကို ခြောက်ထုတ်လိုက်ရသေးတယ်"

"ခင်ဗျားယာထဲကို အခုသွားကြမလား"

"ခဏနေဦး ဆရာတို့ ၊ ကျွန်တော်စောစောကခြောက်ထားလို့ ချက်ချင်းမဝင်လာသေးဘူး။ ခဏထိုင်ကြပါဦး။ ရေနွေးကြမ်းသောက်ကြပါဦး"

ကိုမြဒေါင်းက ရေနွေးကြမ်းအိုးယူလာကာ ပြောင်းဖူးပြုတ်များ ၊ ငါးခြောက်ဖုတ်များ လာချပေးသည် ။ ပြောင်းဖူးပြုတ်များက တောင်ယာထွက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖြစ်သောကြောင့် အရသာရှိလှသည် ။ ကိုမြဒေါင်းတဲတွင် ရေနွေးကြမ်းထိုင်သောက်ကြပြီး နာရီဝက်လောက်အကြာတွင် ကိုမြဒေါင်းက-

"လာ ဆရာတို့ သွားကြမယ်။ ဒါလောက်ဆိုရင် ကြက်တူရွေးအုပ် တစ်ကျော့ဝင် လာလောက်ပြီ"

တဲကနေ ၁၀ မိနစ်လောက်လျှောက်အပြီးတွင် တောင်ယာကွင်းကို ရောက်ကြသည် ။ စိုက်ခင်းများ သို့ မရောက်မီကပင် ကြက်တူရွေးအုပ်၏ ဆူညံနေသောအသံများကို အတိုင်းသားကြားနေရသည် ။ စိုက်ခင်းများ ဘေးမှ ကိုင်းပင်များကို အကာအကွယ်ယူကာ တရွေ့ရွေ့ချီတက်လာကြသည် ။ ကျော်စိုးက ၁၂လုံးကျည်ကို ဘယ်ပြောင်းယာပြောင်း တစ်တောင့်စီထည့်ကာ ကျိတ်၍ မောင်းတင်လိုက်သည် ။

ကျော်စိုးက ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သည် နှင့် စောဂျိမ်း၊ တင်ဝင်းနှင့် ကိုမြဒေါင်းတို့ က တဟေးဟေး တဟားဟားအော်ကာ သစ်ကိုင်းခြောက်များ ၊ တုတ်များ ဖြင့် စိုက်ခင်းအတွင်း ပစ်ပေါက်လိုက်ကြသည် ။

ဝေါခနဲအသံနှင့်အတူ ကြက်တူရွေးအုပ်ကြီးက ထိတ်လန့်တကြား အပေါ်သို့ပြန်တက်သွားတော့သည် ။ ထိုအခါ ကျော်စိုးထံမှ -

"ဒိန်း" "ဒိန်း"

၁၂လုံးကျည်နှစ်ခု၏ ပေါက်ကွဲသံက စက္ကန့်ပိုင်းလောက်သာခြား၍ ထွက်သွားသည်။ ကြက်တူရွေးအုပ်က ဖရိုဖရဲနှင့် တစ်ကွဲတစ်ပြားစီဖြစ်ကာ ပျံထွက်သွားကြသည်။ ထိုအခါကျမှ စောဂျိမ်းတို့ အဖွဲ့သည် စိုက်ခင်းအတွင်းဝင်ကာ မသေမရှင်အကောင်များ ၊ ခုန်ဆွခုန်ဆွနှင့်ပြေးနေသော အကောင်များကို တဖုန်းဖုန်းနှင့်ရိုက်ကာ ရှင်းလိုက်ကြသည်။

အုပ်လိုက်ရာနှင့်ချီ၍ အရေအတွက်ဖြစ်၍ ကျည်တစ်စေ့တည်းနှင့် တစ်ကောင်ထိပြီး နောက်တစ်ကောင်ဆက်ထိဟန်တူသည်။ ကျော်စိုးကျည်နှစ်တောင့်တည်းနှင့် ကြက်တူရွေး ၁၉ကောင်တိတိရလိုက်သည်။

ကိုမြဒေါင်းက အတော်သဘောကျနေသည်။

"ကောင်းတယ်ဗျာ။ တစ်ပတ်လောက်တော့ ဒီကောင်တွေရန်အေးသွားပြီ။ ဒီကောင်တွေကို ခေါင်းဖြတ်၊ အရေခွံဆုတ်၊ နှင်းတို့ ဆားတို့ နဲ့ နယ်ပြီး ကြော်လိုက်ရင် ညနေကျထန်းရေအခါးလေးနဲ့ အတော်ပဲ။ ဆရာတို့ သဘောမကျဘူးလား"

"သိပ်ကျပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ နေစောင်းဖို့ က အတော်လိုသေးတယ်။ စောဂျိမ်းဒီနားတစ်ဝိုက် ဟင်းစားလေးဘာလေး ရှာကြဦးစို့လား"

"အေး ကောင်းတယ်။ ကိုမြဒေါင်း ခင်ဗျားအစီအစဉ်ဆက်လုပ်ထားလိုက်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ နေမစောင်းမီ အရောက်ပြန်လာခဲ့မယ်။ ဟင်းစားရရင်လည်း ညနေစာအတွက် ပိုမြိုင်တာပေါ့"

"စိတ်ချဆရာတို့ ကျွန်တော်လည်း ရွာထဲသွားပြီး ညနေစာအတွက် အဆင်ပြေသလို စီစဉ်ထားပါ့မယ်"

စိုက်ခင်းများကို ကျော် လာပြီးနောက် တမျှော်တခေါ်ကြီးရှိသော ကျူ

တောကြီးကို ဖြတ်လာကြသည်။ ကျူတောက နာရီဝက်လောက်တိုးလာသည် အထိ မဆုံးသေး။ ကျူဖျာရက်သူများ ကျူပင်ခုတ်ရင်း လမ်းထွင်ထားသော လမ်းကြောင်းများ ရှိသောကြောင့်သာ အဆင်ပြေတော့သည်။

။

ကျူပင်များ အကြားမှ ညှို့မှ ဝိုင်းအုပ်ဆိုင်းနေသော အင်တောကြီးဝိုင်းကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ကျူငုတ်များ သာကျန်တော့သော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခုကိုအဖြတ်တွင် -

"ဝိုး ... ဝေါ"

ဆိုသော အသံနှင့်အတူ မုဆိုးသုံးယောက်၏ ခေါင်းပေါ်မှ လေတိုက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ အကောင်တစ်ကောင်က လေထဲမှ ပျံဝဲလာကာ အရှေ့ကိုက် ၂၀အကွာလောက်ရှိ ကျူတောထဲသို့ ထိုးဆင်းသွားတော့သည်။

ကျူပင်များ လှုပ်ခါနေသည် နှင့်အတူ တပြောင်းပြောင်းအသံများကို ကြားနေရသည်။ သိပ်မကြာလိုက်၊ တဖြန်းဖြန်းအတောင်ခတ်သံနှင့်အတူ မြွေကြီးတစ်ကောင်ကို ကုတ်ချီကာ ပျံတက်သွားတော့သည်။ မြွေကြီးက တွန့်လိမ်လျက်ပါသွားသည်။

"လင်းယုန်ကြီးကွ၊ ချီသွားတဲ့ မြွေကြီးကလည်း နည်းနည်းနောနော အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး "

စောဂျိမ်းတို့ ရပ်ကြည့်နေစဉ်မှာ ပင် လင်းယုန်ငှက်ကြီးက ကိုက် ၁၀၀ လောက် ပျံတက်သွားပြီးနောက် ရုတ်ချည်းအောက်ကိုပြုတ်ကျသွားတော့သည်။ တောစပ်ရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားခြင်းဖြစ်သည်။

"စောဂျိမ်း ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"အေး ငါလည်း အဲဒါစဉ်းစားနေတာ။ ပြုတ်ကျလာစရာ အကြောင်း မရှိဘူးကွာ။ ထူးတော့ထူးတယ်။ သွားကြည့်ရအောင်ကွာ"

စောဂျိမ်းတို့ သုံးယောက် လင်းယုန်ငှက်ကြီးပြုတ်ကျသွားသော အပင်အောက်ကို ရောက်လာကြသည် ။ လူတစ်ဖက် ကျော်ကျော်မျှရှိသော ပျဉ်းကတိုးပင်ကြီးဖြစ်သည် ။ အကိုင်းအခက်အလက်များ ဖြတ်သိပ်နေသောကြောင့် အပေါ်ကိုမော့ကြည့်လျှင်တောင် ထိပ်ဖျားကိုမမြင်ရ။ စောဂျိမ်းတို့ သုံးယောက် သစ်ရွက်ခြောက်များကိုနင်းကာ အပင်အောက်တွင် လိုက်ရှာကြသည် ။ အရိပ်အယောင်မျှပင်မတွေ့။ စောဂျိမ်းက-

"ဒီအပင်ပေါ်ကိုကျလာတာ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ သေချာပါတယ်"

"အေး ငါလည်း သေသေချာချာ တွေ့လိုက်တာပါ။ တို့ သုံးယောက်လုံး မြင်လိုက်တာပဲဟာ"

"စောဂျိမ်း အပင်ပေါ်များ တင်နေသလား"

"အေးကွ ကြည့်ကြပါဦး"

"စောဂျိမ်း အပင်ပေါ်မှာ လည်း သစ်ရွက်သစ်ကိုင်းတွေ ရှုပ်နေတော့ ဘာမှ လည်း မတွေ့ရဘူး"

"ဗောက် ..."

"ဗောက် ..."

စောဂျိမ်းတို့ ရပ်နေသောနေရာနှင့် ပေ ၂၀ အကွာလောက်ရှိ သစ်ရွက်ခြောက်များ ပေါ်သို့ တဗောက်ဗောက်ကျနေသော သွေးစက်ကျသံများ

ဖြစ်သည်။ ။ တင်ဝင်းက သွေးစက်ကျနေသည့်နေရာမှ အပေါ်တည့်တည့်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ-

"ဟာ ... စောဂျိမ်းတွေ့ပြီ"

သစ်ရွက်သစ်ခက်များ အကြားမှ သစ်ကိုင်းတစ်ခုတွင် ချိတ်နေသော လင်းယုန်ငှက်ကြီးနှင့် မြွေကြီး။ မြွေကြီးက တွန့်လိမ်နေသော်လည်း လင်းယုန်ငှက်ကြီးကတော့ ငြိမ်သက်နေပြီဖြစ်သည်။ ။

စောဂျိမ်းက ခါးတောင်းကိုမြှောက်အောင်ကျိုက်လိုက်ကာ သစ်ပင်ပေါ်သို့ သွက်လက်စွာပင် တက်သွားသည်။ ။ စောဂျိမ်းတက်သွားပြီး သိပ်မကြာလိုက် သစ်ရွက်သစ်ခက်များကိုတိုးဝှေ့ကာ ဗုန်းခနဲမြည်အောင်ကျလာသော လင်းယုန်ငှက်ကြီးနှင့်မြွေကြီး။ နှစ်ကောင်စလုံး လုံးထွေးကာ ငြိမ်သက်နေပြီဖြစ်သည်။ ။ စောဂျိမ်းက သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်း လာပြီး-

"ဟီး ... ဟီး အဲဒါပဲကွ။ စားရက်ကြုံလို့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတယ်ဆိုတာ။ ။ လင်းယုန်ငှက်သားက စားရခဲတယ်ကွ။ အခုတော့ ကျည်တစ်တောင့်မှ မကုန်။ မပင်ပန်းဘဲ ဟင်းစားရတယ်ဆိုတာ အဲဒါပဲ"

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ စောဂျိမ်း"

"ဒီလိုကွ မြွေဟောက်ကြီးကို လင်းယုန်ကြီးကမြင်တော့ ကျူပင်တွေကြားကနေ ဆင်းကုတ်သွားတာ။ တို့ အမြင်ပဲလေ။ မြွေဟောက်ကြီးကကြီးပေမယ့် လင်းယုန်ကအားကောင်းတော့ ပါသွားတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မြွေဟောက်က တွန့်လိမ်ပြီး လင်းယုန်ကိုပတ်လိုက်တာ အတောင်တစ်ဖက်ကို ပတ်မိသွားတော့ လင်းယုန်က မပျံနိုင်တော့ဘဲ ပြုတ်ကျသွားတာပေါ့။ ပြုတ်ကျသွားတာက ပျဉ်းကတိုးပင်ပေါ်ကိုဆိုတော့ ပျဉ်းကတိုးကိုင်းခြောက်တစ်ခုပေါ်ကိုကျပြီး ကိုင်းခြောက်က လင်းယုန်ကြီးကိုရော၊ မြွေဟောက်ကြီးကိုရောစူးဝင်ပြီး အပေါ်မှာ

တန်းလန်းဖြစ်နေတာကွ။ ပျဉ်းကတိုးသားကမာတော့ ဘယ်ကျိုးကျမလဲ
။ နှစ်ကောင်စလုံး ထုတ်ချင်းခတ်နေလို့ ပြုတ်ကျအောင် ငါ့ခြေထောက်နဲ့
ကန်ပြီးတော့ တွန်းချခဲ့ရတယ်။ ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား။ လင်းယုန်ကြီးအ
တောင်တစ်ဖက်ကို မြွေဟောက်ကြီးက ပတ်ထားတာ"

"ကြံကြံဖန်ဖန်နော် ဖြစ်တတ်တယ်"

"ကဲ .. ကဲ ဟေ့ကောင်တွေ ... ဒီနှစ်ကောင်ကိုဖြေပြီးတော့ ဝါးတစ်
လုံးနဲ့ လျှို့ဝှက်ရအောင် လုပ်တော့။ ဟင်းစားလည်း ရပြီ ပြန်ကြမယ်"

"တောကောင်မပစ်တော့ဘူးလား စောဂျိမ်း"

"နေစောင်းနေပြီလေကွ။ တော်ကြာ တောထဲမှာ အိပ်နေရဦးမယ်။
နောက်နေ့ပေါ့"

ဝါးတစ်လုံးနှင့် မြွေဟောက်ကြီးနှင့် လင်းယုန်ငှက်ကို လျှို့ဝှက်လာ
တာ ကိုမြဒေါင်းကမြင်တော့ အံ့သြနေသည် ။

"စောဂျိမ်းတို့ မြန်လှချည်လား။ ဟင်းစားတွေတောင် ပါလာသေး။ ဒီ
မှာ လည်း ကြက်တူရွေးတွေ ကြော်ပြီးပါပြီ။ ထန်းရည်လည်း မကြာမီ
ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ရွာထဲကိုလည်း ဟင်းစားမှာ ထားတယ်"

"ကဲ ကိုမြဒေါင်း မှာ တာတွေလည်း မှာ ပေါ့ဗျာ။ လောလောဆယ်
ဒီမြွေကြီးကို ခေါင်းဖြတ်၊ အရေခွံဆုတ်ပြီး ထည့်ပြုတ်၊ လင်းယုန်ကြီးကို
လည်း ရေနွေးထဲထည့်ပြုတ်ပြီး အမွှေးနုတ်၊ ပြီးတော့ ခုတ်ထစ်ပြီး ဆီပြ
န်ချက်။ ချက်ရင် နနွင်းလေး၊ ချင်းလေးပါထည့်ချက်။ လုပ်တတ်တယ်မ
ဟုတ်လား ကိုမြဒေါင်း"

"ရပါတယ် စောဂျိမ်း"

ကိုမြဒေါင်းက ရေနွေးဖြောပြီးသား လင်းယုန်သားကို ခုတ်ထစ်ပြီး

ဆီပြန်ချက်ရန်လုပ်နေချိန်တွင် စောဂျိမ်းက ပြုတ်ပြီးသားမြွေကြီးကို အလယ်အရိုးမှ ကိုင်ကာ ခါချလိုက်သည်။ အသားများက အဖတ်လိုက်ကွာကျသွားသည်။

"ကိုမြဒေါင်း အဲဒါပြီးရင် ဒီမြွေအသားတွေကို ငရုတ်သီးစပ်စပ်လေးနဲ့ သာ ကြော်ပေတော့"

ခဏအကြာတွင် ရွာထဲမှ ဟင်းစားအတွက်မှာ ထားသော ဖက်သန်းသီးသုပ်နှင့် ငပိထောင်းများ ရောက်လာသည်။ မြူအိုးများ နှင့်ထည့်ထားသော ထန်းရည်များ လည်း ရောက်လာသည်။

စောဂျိမ်းက မြူအိုးထဲမှ ထန်းရည်များကို နှစ်ခွက်လောက်ခပ်၍ မြည်းနေချိန်တွင် လင်းယုန်ငှက်ဆီပြန်၊ မြွေသားကြော်၊ ဖက်သန်းသီးသုပ်၊ ငါးပိထောင်းနှင့် ကြက်တူရွေးကြော်များက အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။

"ကိုမြဒေါင်း ခင်ဗျားအလုပ်တွေခဏထားပြီး လာဝိုင်းတော့။ ဒီမှာ ဝိုင်းကောင်းနေပြီ"

"စောဂျိမ်း ခင်ဗျားကြက်တူရွေးကိစ္စက ခင်ဗျားတို့ ကိုကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ထန်းရည်နဲ့ အမြည်းကောင်းကောင်း နဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ချင်နေတာ အခုတော့"

"အခုတော့ ကျုပ်တို့ အလှည့်ပေါ့ဗျာ။ နောက်အပတ်ကြက်တူရွေးလာပစ်ရင် ခင်ဗျားအလှည့်ပေါ့။ ဒီနေ့ထက်တော့ မညံ့စေနဲ့ ပေါ့"

"ဗျာ ... ဒီနေ့ထက်မညံ့အောင် ဟုတ်လား"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... နောက်တာပါ ကိုမြဒေါင်းရယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာနဲ့ စားမဝင်ဖြစ်နေပါဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့ တောင် ဒီနေ့ကံကောင်းလို့ မမျှော်လင့်တဲ့ အစားအစာစားရတာ။ ဒါပေမဲ့ မုဆိုးနဲ့

ပေါင်းရင် မြို့ကဟိုတယ်တွေမှာ တောင် မစားဖူးတဲ့ အစားအစာတွေ
တောင် စားရပါတယ်။ နောက်အပတ်လည်း ကံကောင်းရင် ဟင်းစား
ကောင်းကောင်း နဲ့ အမြည်းကောင်းကောင်း နဲ့ ဆုံကြသေးတာပေါ့"

ကိုမြဒေါင်းက-

"ဟင်း .. တော်ပါသေးရဲ့ ဗျာ"

"တော်တာလည်းကောင်းပါတယ်။ ခင်ဗျားထန်းရည်နဲ့ မြည်းတာ ထ
န်းရည်ကကောင်းလို့ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း လင်းယုန်သားဆီပြန်နဲ့
မြွေသားကြော်တွေ အတော်လျော့သွားပြီ"

"ဟာ ဟုတ်သားပဲ။ ကျွန်တော်လည်း စားကောင်းကောင်း နဲ့ ကန်
တော့ဗျာ ... ဟာ ... စောဂျိမ်းခင်ဗျားရှေ့က ကြက်တူရွေးကြော်တွေရော
..."

"ကျွန်တော်လည်း ကြက်တူရွေးကြော်နဲ့ ထန်းရည်ကလိုက်ဖက်နေ
တော့ ... ကန်တော့ဗျာ"

"ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား"

မုဆိုးသုံးယောက်နှင့် ကိုမြဒေါင်းတို့ ရယ်သံကြောင့် ယာတဲခေါင်မိုး
ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ရှဉ့်ငပေါတစ်ကောင်က လန့်ဖျပ်၍ တဲပေါ်မှ ခုန်
ဆင်းပြေးသွားပါတော့သည် ။
